

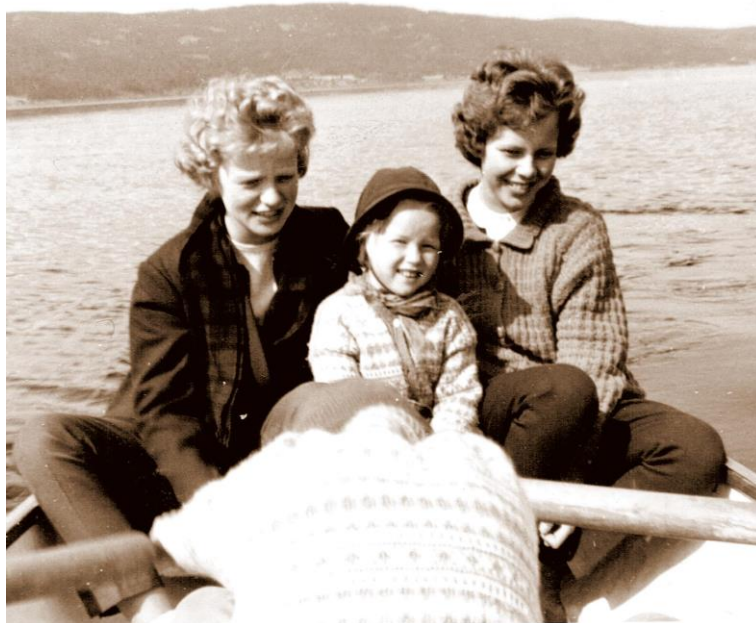
Minneord fra Reidun Helmen

Reidun (Grini) Helmen ble den viktigste venninnen for Ingrid i barneårene. Begge var født i 1946, men Ingrid så sent på året at hun ventet et år med å begynne på skolen. Men de hadde (i hvert fall delvis) felles skoleveg. De hang alltid sammen, og da Ingrid giftet seg i 1970 var Reidun den naturlige å spørre om å være forlover. Reidun giftet seg i 1978 med Paul Helmen.

INGRID

Da du begynte på skolen, gikk jeg i andre klasse og jeg visste ikke hvem du var da. Unger var ikke «vidskøtte» den gangen. Ingen barnehager eller fritidsaktiviteter fantes. Unger ble ikke kjørt hit og dit. Unger var «heme» og lekekameratene var de som bodde i grenda.

Skolevegen fra Grini til Romholt var lang. Det ble en vane å gå innom Wøien for å få følge med deg. Noen ganger gikk jeg helt inn, hvis du ikke var klar. Da satt du som regel og åt skiva di med hvitost på og drakk mjølk attåt, i ro og mak - uten å bli forstyrret av meg - som ventet tålmodig ved døra. Vi kom aldri for seint. Da nyskolen på Romholt sto

Reidun og Ingrid på båttur på Randsfjorden i 1961 med Line Bente Stubberud mellom seg.

Reidun og Ingrid på realskolen

ferdig, gikk vi i storskolen. Tvers igjennom hele gangen hang det skjold som romholtelevne hadde vunnet i skoleskirenn. Du var en «kløpper» i slalåm og bidrog sterkt til at Romholt år etter år «tok skjoldet». Skjoldene var alles stolthet, ikke minst hos læreren, Julius, som lot oss drive i skibakken vinterstid - time etter time. En dag på hjemveien fra skolen, ble Astrid og jeg med innom for å se på noe du hadde fått. Nye ski med stålkant sto oppreist ved kjøkkenvinduet. Vi syns dom var «gjøtt» fine!

En sommer bar det til seters med fire budeier og ei ku. Berit, Anne Lise (Sollie), du og jeg og kua, som skulle «lætas av», ble kjørt med traktor og henger til To-Putta av faren din. På gjengrodde stier fulgte Leonard oss fram til setra på Øyangen. Der skulle kua gå på hamn. Hver morgen sjekket vi juret. Kua ble jagd inn på fjøset, du dro fram

Sommeren 1962 dro Ingrid sammen med venninnene Anne Lise Solie, Berit Wøien og Reidun Grini (som tok bildet) på en ukes ferie på setra. For å sikre fersk melk fikk de med egen ku.

mjølkekrakken og bøtta, knyttet på deg skautet og mjølket. På benken ble det etterhvert fullt opp av «kjørøll» med søt-, blåsur og sur mjølk. Vi manglet ikke mjølk den uka vi var der. Derimot tømtes matlageret mot slutten. I vår nød tok vi mot til oss og besøkte Helmensetra. Der var Ivar Helmen og Erling Tomter og de ga oss to fisker. Om kvelden kom Magne og Anne Lise med sekken full av brød og godsaker.

Du besøkte meg i Halden i ens ærend for å fortelle at du og Arve skulle gifte dere. Jeg fikk æren av å være din forlover. Noen år senere sa du ja til å være min, sjøl om du var høygravid og ventet nedkomst omtrent samtidig med bryllupsdatoen. «Det går nok bra», sa du, og slik ble Geir den yngste gjesten på bryllupsfesten – bare noen uker gammel.

Det var i barneskolen vennskapet vårt startet, men vi holdt kontakten hele livet. Siste gangen vi møttes var i slutten av februar 2020. Sjukdommen hadde tatt stor fysisk plass hos deg – du var nesten ikke til å kjenne igjen – bortsett fra roen, som jeg husket fra barndommen i kjøkkenet på Wøien, og latteren slik den alltid fulgte deg. Lett og stille, som om du ville si: «Det går bra med meg».

REIDUN